

Bracia Robotnicy!

Tysiąc lat gwałtu przemocy i udręk ciążą nad wami!
Tysiąc lat trudu znojnego i pracy katorżnej leżą na drodze
życia naszego, co z mroków przeszłości prowadzi nadrodze,
usianej trupami i krwią waszą obficie zroszonej. Na niej nie
macie radości i śmiechu, rozkoszy rodzinnych lub blasków
słonecznych, - jeno ból rozpaczliwy i nędzę, jeno głód i znę-
kanie, a gdy cisza północna zapada, po niej mknie i sny ciężkie spre-
wadza krzyk uwieczonych, skarga tych, co konają zakuci w
podziemiach.

Męk tych okrutnych na drodze cierniowej winien jest
wróg wasz zacięty i chciwy, winien jest burżuj krwiżerczy,
"Potęga Ciemnoty", władca życia i mienia waszego.
Jest to wróg nienasytny, wróg bez przesądów jemu nie
dosyć wyzysku... on zapragnął oceanu krwi waszej; i o to uwień-
czyk swe dzieło przemocy i gwałtu krwią koroną-hulankom
wojenna... A wy, bracia, wy w milionów zastępach, przez swą
bezmówność życie rzucając w ofierze bawiliście jego widokiem
ciał rozszarpanych, kłamliwych sierot bezdomnych, i wyprawialiście
uczcie mu z mięsa ludzkiego. Bracia! Wojna skończona; lecz wróg jest
nieczuły, chce

żyć po dawnemu on kosztem parjałów; chce, by robotnik po-
wrócił na drogę swych męk i wyzysku, aby ponownie zapewnić
hulaczce, bez trosk, mu istnienie. Lecz, bracia, czyż macie wy
nadal pozostać bezmyślnym, pokornym stworzeniem w rękach
satrapów i katów?, czy zatraciliście dumę swą ludzką?, czyż
nie czas uderzyć na wroga-burżuja, by zmiażdżyć niewolę
i pomścić za lata znęcania i głodu, za Sybir, katorgę i męki;
by pomścić za siostry, które schabik lubieżny i syty fabrykant,
za żony kochane i dzieci, które choreba perwaka z wilgotnych
poddaszy i piwnic? Czyż jeszcze nie nadszedł czas Odro-
zenia!?

Bracia! Już wyzwolenia godzina wybiła! Spójrzcie wo-
koło. Słuchajcie! Oto głos z innych krain, głos waszych braci,
co bój rozpoczęli z wrogami, on wzywa do walki, on żąda
pomocy, on hymny wolności wam spiewa: „Spójrzcież! Jak
pędzi, z zachodu i wschodu, wiew buntu i zmiata, druzgocą,
jak wichr rozpentany, władzę przeklętą burżuja i breni jego ka-
mie-kapitał...”

Do boju więc, bracia! Jeszcze jeden wysiłek, niech jeszcze
tysiąc upadnie kulami skoszonych, - zwycięstwa nadchodzi go-
dzina! Do boju! Za Wolność i Chleb!

Robotnicy! krwa-emi słowy zwracami się do was; wróg
już rozpoczął w -- "wolnej Polsce" swe dzieło gnębienia. Już
bratnia krew trysnęła na warszawskie bruki. Złudzenia i na-
dzieje precz! Pozwolić nie możecie, by, na wpół dziki żołnierz
polski zaprzędany za manierkę kawy, palił w łep, a burżuj żeb
chichotał w radosnem uniesieniu i myślał że "bydło ciemne"
już zostało pokonane.

Robotnicy, wzywamj was do breni, a z bronią w rękę
idacie tam, gdzie żywność i bogactwa zgromadzone, bo hańbom
dla was jest głodować po tylu latach głodu. Tej drogi wam
nie wskażą "obroncy" wasi - s o c y a l i ś c i: im obce są cierpienia
was, a skargi wasze są czeze słowa. S o c y a l i ś c i, miast wskazać
drogę do powstania, wiecuja i "protestuja", na kule wystawiając
robotniczą pieśń... lub bałamucą was nikczemną i obłudną ko-
medją-kenstytuantą, jak gdyby ona, prócz dobrych posad par-
tyjnikom, miała dać coś wam, albo polepszyć dolę waszą.

Robotnicy, czas przejść! Czas podziękować nieproszenym
przyjaciełom; czas uświadomić sobie, że nikt nie staje w obro-
nie sprawy waszej, że tylko sami wy z orężem w rękę możecie
zdebyć prawo swe.

Do walki więc! Do broni!

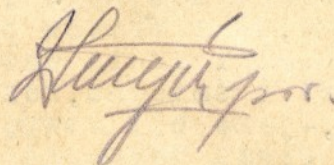
Niech żyje wolność!
Niech żyje komuna!

Niech żyje socjalna rewolucja!
Śmierć burżuazji!

GRUPA ANARCHISTÓW - KOMUNISTÓW
"Chleb i Wolność".

Styczeń 1919 r.

Za zgodność:

A handwritten signature in dark ink, appearing to be 'Styczeń 1919 r.' written in a cursive style.